

Kan I fortælle mig, hvorfor jeg - efter 40 år med Flemming, som skipper - stadig holder meget af at sejle?

Svikmøllen!

Det var foråret og festen var vel overstået. Pinsen og sommersejladsen lå forude. Vi var klar, spændte til bristepunktet.....

Først skulle vi lige have ror på. Det gik fint. For 180 kr. løftede Mosedes Havns Fiskeriforening båden op, så vi fik sat ror på.

Nu skulle vi ud at sejle. Vi manglede dog at få leveret masten fra John Mast og sejl fra Metalino Boats A/S. Vi rykkede for masten. Dengang lå John Masts firma på havnevejen til Mosede Havn. Flemming kørte stort set derned for at rykke *hver* dag. *Hver* dag fik vi at vide, at der var meget travlt (det var tæt på Fyn Rundt og Sjælland Rundt), men hvis vi ventede nede i båden, så skulle de nok nå det den pågældende dag. Der gik *én* dag, der gik *to* dage, der gik *tre* dage, der gik..... *mange dage*. Beskeden blev ændret: ***"I får masten, når I har sejlene"***.

Flemming rykkede for sejlene. Sejlmageren sagde: ***"I får sejlene, når vi havde masten"***. De havde med andre ord skabt / aftalt en ren svikmølle.

Gode råd var der ingen af. Det virkede helt håbløst. – Men så fandt vi på at aflægge et besøg demonstrationsbåden.

Flemming og Birger tog derop. ***"Lånte"*** sejlene, kørte direkte ned til John Mast og viste, at nu havde *vi* fået sejl.

Vi gav Metalino Boats A/S besked om, at de fik deres sejl tilbage, når vi fik *vores* sejl (Demonstrationsbåden skulle Sjælland Rundt). Det var ret vildt, men vi havde fået nok af at blive sendt fra den ene tilbage til den anden, og om igen, så vores tilfredshed var stor.

Nu kunne det kun gå fremad. Men der skete stadig ikke noget. Vi fik stadig ingen mast. Det blev pinse, og nu lovede John Mast,

Green Lady

Rf 85 D 103 – 8,55 m 2,05 bred - d.1,26 – depl. 2,15 t. sejl 26 m - ref. Vibeke Dalum

at nu ville vi få masten. – Så hver dag sad vi ned i båden ventede. Vi turde ikke andet. Men nu var John Mast som sunket i havet. De ansatte vidste, hvor han var. Nu var *jeg* sur. Jeg var overbevist om, at han nok bare holdt pinse.

Jeg var så sur, at jeg skred til handling. (Det var før alle moderne opslagsmuligheder). Jeg hjem og gik i gang med telefonbogen.

Der var ingen i og omkring Mosede, der hed John Mast. – Men ... der var en John Christensen, der var ingeniør. Ham ringede jeg til. Det **var** John Mast, jeg fik i røret. Jeg var venlig, ønskede ham god pinse (måske lød det syrligt), sagde at det i bund og grund var ok, at han holdt pinse, at vi naturligvis ikke ville forstyrre den! – Men ... at vi **også** havde set frem til en god pinse, så det mindste han kunne ha' gjort, var at fortælle, **at han** holdt pinse, så **vi** ikke i hele pinsen - hver formiddag og eftermiddag - **sad til nar nede i båden**. Det fes ind. Han blev flov. - Lige efter pinse fik vi mast på.

Første sejlads

Vi kunne dårligt vente, så den blev planlagt til onsdag d. 20. Juni, hvor vi skulle starte med at rigge båden med sejl, og derefter sejle fra Mosede til Rungsted, hvor vi skulle bytte sejl.

Er du sejladskyndig, så tænker du: "Hvordan har de tænkt sig at nå det."

Vi var ikke sejladskyndige, så optimismen var lige så stor som uvidenheden. Men det kan du læse om i del 4.

Green Lady

RJ 85 D 103 – 8,55 m 2,05 bred - d.1,26 – depl. 2,15 t. sejl 26 m - ref. Vibeke Dalum